

2

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

4 **Ruth**

8 **Heb je Mij lief?**

18 **De smartphone –
en verkeers-
overtredingen**

Inhoud

■ Personen in de bijbel	
Ruth	4
■ Bijbel praktisch	
Heb je Mij lief?	8
De smartphone – en verkeersovertradingen	18
■ Bijbelstudie	
Bijbelstudie Markus (9)	13
Johannes	21
■ Aan de Slag	
Ogenblik	17
Actueel	22
Aan de slag	23
■ Kerkgeschiedenis	
William Tyndale	24
■ Boekbespreking	
Geloofshelden	28
■ Verhaal	
Arnichauds geheim (deel 4)	30
■ Goede boodschap	
De mammoetboom	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Bladzijde 1 © Animaflora PicsStock - stock.adobe.com
Bladzijde 4 © Bergringfoto - stock.adobe.com
Bladzijde 7 © michaklootwijk - stock.adobe.com
Bladzijde 8 © icon Stocker - stock.adobe.com

Bladzijde 18 © Animaflora PicsStock - stock.adobe.com
Bladzijde 19 © Daniel - stock.adobe.com
Bladzijde 19 © bas - stock.adobe.com
Bladzijde 20 © Andrey Popov - stock.adobe.com

Bladzijde 21 © Oleksandr - stock.adobe.com
Bladzijde 30 © Tillo & Paolo - stock.adobe.com
Bladzijde 32 © Sergey Novikov - stock.adobe.com

Hallo allemaal!

Wat kunnen we veel leren van Ruth! Wat een ommekeer heeft ze meegemaakt en hoe ijverig is ze geweest om voedsel te verzamelen. Hoe bijzonder zijn de woorden, "Uw God, is mijn God". God is voor haar alles geworden en wat is dat ook duidelijk te zien in haar leven.

Zo moet het ook bij ons zijn. Als wij Hem echt liefhebben dan zal dat ook zichtbaar worden in onze levens. Niet doordat we ons alleen aan Zijn geboden houden, maar heel Zijn Woord bewaren en daardoor Zijn gedachten kennen en doen. We moeten kiezen. Willen we voor de wereld leven of voor de Heer Jezus? Ook daarover kunnen we in deze editie van 'Volg Mij' lezen.

Als we Hem willen gehoorzamen is het belangrijk dat we veel met Hem bezig zijn. Vaak lijken we op de discipelen en zijn we bezig met onszelf of met andere dingen (Mark. 9:34). En dat terwijl de Heer vlak ervoor over Zijn lijden en sterven gesproken had. De Heer sprak over Zijn vernedering en de discipelen waren bezig met de vraag wie van hen de belangrijkste is. Hierop reageert de Heer door ze weer onderwijs te geven. Hoe genadig en geduldig is de Heer (Ps.103:8). Zo is Hij ook met ons bezig, Hij weet wat maaksel we zijn en vol geduld spoort Hij ons elke keer weer opnieuw aan om met Hem onze weg te gaan. Laten we allemaal gehoor geven aan Zijn stem!

Hartelijke groeten,

Murat Tüzün

Impulsen voor geestelijke groei: Leren van Ruth (deel 1)

Vermoedelijk zijn er maar weinig vrouwen in de Bijbel die zo aantrekkelijk zijn als Ruth, de Moabitische. Haar loopbaan is indrukwekkend: de genade van God maakte van een afgodendienaar een voorouder van de Messias. Door Ruths optreden en gedrag krijgen wij als (jonge) Christenen soms impulsen voor ons geestelijk leven.

Een nieuw begin

Ruth maakte een echte innerlijke ommekeer mee. Dat is boven alle twijfel verheven. Anders zou deze jonge vrouw niet zo vastbesloten haar schoonmoeder gevolgd zijn naar het land Juda. '(...) uw God [is] mijn God. Waar u sterft, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden' (Ruth 1:16-17), had Ruth tegen Naomi gezegd toen Naomi terug wilde keren. De HEERE was haar God geworden. Zij wilde niet eens meer in Moab begraven worden – zo consequent beëindigde zij al haar vorige relaties.

Had een Moabitische goede vooruitzichten in het land Israël? Nee. Zij kon er niet op rekenen dat zij goed verzorgd zou worden. Maar misschien dacht ze helemaal niet zozeer aan zichzelf, maar veel meer aan Naomi en haar verzorging bij het ouder worden. Eén ding is zeker: Ruth rekende op de hulp van de HEERE en vertrouwde zich aan Hem toe, anders zou ze een ander besluit genomen hebben. Puur menselijk gezien was haar besluit namelijk naïef. Maar Ruths berekening ging op, omdat zij in geloof handelde.

Een goede instelling

Toen Naomi en Ruth in Bethlehem aankwamen, was juist de oogsttijd begonnen (Ruth 1:22). Ruth werd niet opgeroepen om aan de slag te gaan. Maar zij toonde meteen zelf initiatief en wilde naar de velden gaan om aren te rapen. Zij kon niet als hulp bij de oogst solliciteren om zo geld te verdienen. Als buitenlandse had zij in

Israël alleen maar de mogelijkheid om aan de rand van het veld aren te plukken, als een soort van nalezing (zie Lev. 23:22). Maar dat maakte Ruth niets uit. Zij wilde achter de maaiers aan gaan om het 'dagelijkse brood' bij elkaar te krijgen.

Ruth wist wat ze wilde. Maar bij al haar initiatieven handelde ze niet eigenmachtig. Ze stemde met Naomi af, vroeg haar schoonmoeder om toestemming: 'Laat mij toch naar de akker gaan (...)'. Natuurlijk wist Naomi hoe het in haar vaderland ging. Ze wist wat mogelijk en gepast was. Naar deze ervaring van de oudere vrouw vroeg Ruth en zij werd daardoor gezegend.

Initiatief en tegelijk vragend – twee elkaar aanvullende eigenschappen, die ook (jonge) Christenen verder brengen; niet alleen op school en in het beroep, maar ook in de geestelijke ontwikkeling.

Ijverig en volhardend

Ruth ging op weg en 'het overkwam haar dat zij op een deel van de akker van Boaz terecht kwam (...)' (Ruth 2:3). Daar vroeg ze toestemming om aren te mogen rapen. Ze ontmoette er de maaiers en de meisjes die allemaal voor Boaz werkten. Zij bleef natuurlijk niet onopgemerkt. Zelfs Boaz, die als eigenaar van het veld zich hoofdzakelijk bezighield met het binnenhalen van de oogst, vroeg naar haar. Ruth viel op door haar ijver en volharding. De nalezing was beslist vermoeiend werk. Maar Ruth liet zich er niet vanaf houden om

uiteindelijk iets mee naar huis te kunnen nemen. 'Zij heeft bijna niet binnen gezeten', vertelde men Boaz (Ruth 2:7). En dat gold niet alleen voor een paar uur, maar voor de hele dag – tot de avond toe.

Soms beginnen we dolenthousiast aan een klus. Maar als het werk moeilijk wordt, zijn we snel geneigd ons op de pauzes te concentreren. Dat is op school en in het werk te merken, maar ook bij het geestelijk aren rapen – als we in Gods Woord iets voor onze innerlijke mens willen 'rapen'. Als bijvoorbeeld het Bijbellezende 's morgens als plicht gezien wordt en zo ook als 'ge-

Het is gemakkelijk een dag lang ijverig te zijn, maar dit dag in, dag uit te zijn, vraagt volharding. 'Dagelijks' is een moeilijk woord, dat ons op de proef stelt. De Heere zei tegen Zijn discipelen: 'Als iemand achter Mij wil komen, moet hij ... zijn kruis dagelijks opnemen' (Luk. 9:23). Af en toe een grote inspanning leveren om een heldhaftig offer te brengen, is in verhouding gemakkelijk, maar dag na dag in rust Christus na te volgen, is een test. Niet de man die goed begint, wint de wedstrijd, maar hij die volhardt.
H. Smith

daan' afgevinkt wordt, wordt het moeilijk echt voordeel daaruit te halen.

Ruth verzamelde niet slechts gedurende een dag of twee, zij verzamelde 'tot de gersteoogst en de tarweoogst voorbij waren' (Ruth 2:23), dus de hele oogsttijd door. Op deze manier toonde zij grote volharding.

Ook wij moeten ijverig en volhardend zijn. Daarin is ook de mier een goed voorbeeld: '[Hij] maakt (...) zijn eten gereed in de zomer, verzamelt (...) zijn voedsel in de oogsttijd' (Spr. 6:8). Op ons geestelijk leven toegepast, betekent dat: wij benutten de gelegenheden die ons geboden worden om ons door Christus en Zijn Woord te laten voeden. Zo worden we geestelijk sterk en groeien in de genade en kennis van Jezus Christus (2 Petr. 3:18).

Energie investeren loont
Nadat Ruth tot de avond verzameld had, ging ze nog niet meteen naar huis. Een belangrijk proces ontbrak nog: zij moest haar aren nog uitslaan, zodat de korrels eruit gehaald werden en verder verwerkt konden worden.

Wat leren we hier in geestelijk opzicht van? Zonder het Woord van God regelmatig te lezen en te onderzoeken ('rapen') – of het nu persoonlijk thuis of samen in de vergaderingen is – ontbreekt ons de basis voor een gezond geloofsleven. Maar zelfs het 'rapen' alleen is niet genoeg. Als ons leven niet 'doelloos en onvruchtbaar' moet blij-

ven (2 Petr. 1:8), is het nodig dat wij ons herhaaldelijk met het verzamelde bezighouden. Wij moeten erover nadenken en het in het gebed 'verwerken', zodat we het in ons leven kunnen toepassen. Pure kennis brengt ons niet verder; die maakt slechts opgeblazen (zie 1 Kor. 8:1). Maar kennis die ons hart en geweten beroert en ons ook tot lof en dank gebracht heeft, bouwt op.

Conclusie en vooruitzicht
Initiatief nemen, onderwerping, ijver, volharding en nadenken behoren tot de eigenschappen die in ons leven bijdragen aan geestelijke voortgang.

In het volgende deel willen we aan de hand van Ruths contacten kijken welke personen(groepen) ons in ons geloofsleven tot hulp kunnen zijn.

Hartmut Mohncke

'[de mier] maakt in de zomer zijn eten gereed, (...) verzamelt zijn voedsel in de oogsttijd.'
Spreuken 6:8

Heb je Mij lief? – Een ernstige vraag van de Heere

Het is een ernstige en aangrijpende vraag die de Heere aan Petrus stelt. Indirect wordt deze vraag ook aan ons gesteld. Wat heeft dat voor consequenties voor mij? Ook Jonathan was van iemand gaan houden, maar welke consequenties had dat voor hem en welke lessen kunnen wij daaruit leren?

Heb je Mij lief?

Type something....

Petrus was de discipel die zonder nadenken gelijk deed wat in hem opkwam. Iemand die altijd vooraan stond, zichzelf overschatte, kortom ... iemand op wie we allemaal weleens lijken, toch? Juist deze Petrus kreeg een bijzondere opdracht, ondanks zijn falen maar wel na zijn herstel. Voordat hij deze opdracht kreeg, vroeg de Heere hem driemaal of hij Hem liefhad, van Hem hield. Petrus gaf drie keer het antwoord 'U weet dat ik van U houd' (Joh. 21). Deze basis was nodig voordat Petrus de opdracht 'Volg Mij!' kon krijgen en daarna kon uitvoeren. Ongetwijfeld

heeft hij deze vraag in zijn hart bewaard en was het voor hem een richtsnoer in zijn verdere leven.

Heb ik Hem ook lief?

Laten we deze tekst eens op onszelf toepassen. Wat voor antwoord kan ik vanuit mijn hart geven wanneer de Heere deze vraag aan mij zou stellen? Is het echt waar dat ik Hem volg omdat ik Hem liefheb? Het is goed om deze vraag eens voor jezelf te beantwoorden.

Hoe kan ik eigenlijk laten zien dat ik Hem liefheb in mijn leven hier op deze

Zijn Woord <-> Zijn geboden

De oplettende lezer zal het opgevallen zijn dat er in de aangehaalde teksten soms gesproken wordt over 'Zijn Woord' en soms over 'Zijn geboden'. Hierin zit een verschil, dat ik zal uitleggen door een gedeelte van C.H. Mackintosh aan te halen: 'Er is een verschil tussen de geboden van de Heere en het Woord van de Heere. De geboden zeggen duidelijk wat wij moeten doen; het Woord is de uitdrukking van Zijn gedachten. Als ik mijn kind een gebod geef, zeg ik hem wat hij verplicht is te doen; en als hij mij liefheeft, dan zal hij dat graag doen. Maar als hij uit mijn woord heeft opgemaakt dat ik het een of ander graag zou willen zonder dat ik hem uitdrukkelijk geboden heb dat hij iets dergelijks moest doen, dan zal het mijn hart nog veel meer goed doen als ik ontdek dat hij het doet om mij aangenaam te zijn.'

Laten we ons toch met Zijn Woord bezighouden en daarin ontdekken waarin onze Heere en Heiland gediend wil worden. Wat Hij graag wil dat wij doen. We hebben hierin een volmaakt voorbeeld in de Heere Jezus. Hij was in Zijn leven hier op deze aarde volkomen gehoorzaam aan Zijn Vader. 'Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag ik diep in Mijn binnenste' (Ps. 40:9).

aarde? Hiervoor vinden we het antwoord in Johannes 14 en wel minimaal drie keer: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht' (vs. 15). 'Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft (...)' (vs. 21). 'Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn Woord in acht nemen (...)' (vs. 23). Het antwoord is dus: door Zijn Woord, Zijn geboden in acht te nemen (zie ook het kader op de vorige pagina).

Zijn Woord in acht nemen

Wat betekent dat dan: in acht nemen. Als je op internet zoekt naar de betekenis, kom je uit op woorden als naleven, opvolgen, eerbiedigen. In andere Bijbelvertalingen staat het nog een stukje sterker uitgedrukt en worden er woorden als bewaren of houden gebruikt. Als wij de Heere liefhebben, willen wij dus Zijn Woord bewaren en ons daaraan houden, het naleven, opvolgen. Dat is wat ons hier verteld wordt. Onze liefde tot de Heere heeft dus als resultaat dat wij Zijn Woord houden en hieraan ge-

hoorzaam zijn. Deze gehoorzaamheid is het bewijs van onze liefde voor Hem!

Een keuze maken ...

Ook wij moeten een bewuste keuze maken om Hem lief te hebben en Hem de bewijzen van onze liefde laten zien. In het Oude Testament vinden we een heleboel mensen die voorbeelden voor ons zijn. Typen waarvan wij iets kunnen leren (Rom. 15:4). Zo'n voorbeeld is Jonathan. Hij leefde in een tijd waarin er twee koningen gezalfd waren. De één was zichtbaar aan de macht (Saul) en de ander was al wel tot koning gezalfd, maar dat was nog niet bekendgemaakt (David). Op een aantal momenten moest Jonathan kiezen aan welke kant hij stond. We willen nu Jonathan eens bekijken en zien waarom hij bepaalde keuzes maakte.

Twee kanten

Jonathan had de keuze uit twee kanten. Die stonden lijnrecht tegenover elkaar. Dat waren Saul en David. Saul

was de koning van Israël, maar hij zou geen koning blijven (1 Sam. 13:14a). Saul had gezondigd want hij had niet op God gewacht, daarom was de Geest van de Heere van Saul geweken (1 Sam. 16:14). We kunnen in de dingen die Saul doet een beeld zien van de dingen van deze wereld. Van David wordt gezegd dat hij een man naar het hart van de Heere was (1 Sam. 13:14b) en dat de Heere met hem was (1 Sam. 16:18b). Daarom is David ook in een heel aantal opzichten een beeld van de Heere Jezus.

Deze beide kanten trokken aan Jonathan, die als het ware tussen Saul en David in stond. Zo is dit bij ons ook. Aan de ene kant trekt de wereld met al haar verleidingen en dingen die soms op zichzelf niet altijd verkeerd hoeven te zijn. Terwijl aan de andere kant de Heere Jezus ons roept om Hem te volgen.

De ene kant ...

In 1 Samuel 17 lezen we over de

reus Goliath en over de strijd die David aanging met deze geweldenaar. David had de overwinning op deze geweldenaar behaald. Na de strijd ging David naar Jeruzalem toe met het hoofd van Goliath (1 Sam. 17:54). Een groter bewijs van het behalen van de overwinning was er niet. Na de strijd vroeg Saul aan de jongeman die aan kwam lopen met het hoofd van Goliath, om bij hem te komen. Toen vroeg hij hem wie hij was (vs. 57-58). Dit laat zien wat er in het hart van Saul was. David was een hele tijd bij Saul in het paleis geweest en had daar op de harp gespeeld, maar hij herkende David niet eens. Hij wist dus niet werkelijk wie David was.

De ziel van Jonathan verbond zich met David

Nadat Saul en David uitgesproken waren, zien we dat opeens Jonathan genoemd wordt (1 Sam. 18:1). We lezen dat zijn ziel zich verbond met de ziel van David. Ja, Jonathan sloot een verbond met David, 'omdat hij hem liefhad

als zichzelf' (vs. 2). De persoon die de overwinning op Goliath behaald had, was de persoon van wie hij was gaan houden. Om dit verbond kracht bij

te zetten, gaf hij alles waar hij zelf ook maar aanspraak op kon maken aan David. Hij gaf alles wat hij had aan David (1 Sam. 18:4).

En wij?

David lijkt in deze geschiedenis op de Heere Jezus. Hij heeft op Golgotha de overwinning behaald op satan (Goliath). Als wij de bewijzen van deze overwinning op satan (het hoofd van Goliath) zien, kan het toch niet anders dan dat wij deze Persoon lief krijgen? Willen wij onze ziel dan ook niet met Zijn ziel verbinden? Dat wij alles waar wij aanspraak op denken te kunnen maken, aan Hem geven? Hij is het waard dat wij alles aan Hem geven! Dat wij Hem liefhebben met heel ons hart, ziel, lichaam en al onze kracht (Mark. 12:30).

Dat wij alles voor Hem overhebben, zodat Hij van ons zal zeggen: 'Je was mij zeer lief' (2 Sam. 1:26). David kon dit van Jonathan zeggen.

Wat zou het fijn zijn als wij op de vraag 'Heb je Mij lief?' hetzelfde antwoord kunnen geven als Petrus: 'U weet dat ik van U houd' (Joh. 21:15-17). Dat wij Hem dienen met alles wat wij hebben en Zijn Woord onderzoeken en dat daarna zonder compromissen in de praktijk willen brengen.

Wessel Kranenburg

En alles wat u doet, doe dat van harte,
als voor de Heere en niet voor mensen.

Kolossenzen 3:23

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 9 in je Bijbel te lezen.

Indeling (Een eerste overzicht)

- De verheerlijking van de Heere op de berg (9:1-8)
- De vraag naar de komst van Elia (9:9-13)
- De genezing van de bezeten jongen (9:14-29)
- De Heere spreekt opnieuw over Zijn lijden (9:30-32)
- Twee lessen: echte grootheid en echt discipelschap (9:33-41)
- Verleiding tot zonde (9:42-50)

Inhoud

(Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud)

De discipelen ervaren opnieuw iets groots met hun Heere: drie van hen gaan met de Heere de berg op en maken Zijn verheerlijking mee (vs. 1-8). Terug in het dal ervaren ze hun eigen machteloosheid en de kracht en de genade van hun Meester bij de genezing van een bezeten jongen (vs. 14-29). Terwijl de Heere Jezus over Zijn lijden en dood spreekt (vs. 30-32), is er bij de discipelen een ander thema dat hen bezighoudt: wie van hen is de belangrijkste (vs. 33-37). Dit is voor de Heere Jezus een aanleiding om Zijn discipelen opnieuw te onderwijzen (vs. 38-50).

Vragen over de tekst

(Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer.)

1. Wat is het oordeel van de Schrift over de woorden van Petrus in vers 5?
2. Wat was er verkeerd aan Petrus' opmerking?

3. Waar had God, de Vader, deze uitspraak ook al over Zijn Zoon (vs. 7) gedaan?
4. Hoe luidt het antwoord van de Heere op de opmerking van de vertwijfelde vader: '(...) maar als U iets kunt, wees dan met innerlijke ontferming bewogen over ons en help ons'?

Woordstudie: zout

(In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep.)

Aan het eind van dit hoofdstuk gebruikt de Heere zout als een beeld: 'Want iedereen zal met vuur gezouten worden en ieder offer zal met zout gezouten worden. Het zout is goed, maar als het zout zoutloos wordt, waarmee zult u het smakelijk maken? Heb zout in uzelf en leef met elkaar in vrede' (vs. 49-50). Zout spreekt van de heiligende bewarende kracht van God. Elk offer werd met zout gezouten. En wanneer je als Christen je leven als 'een levend offer' aan God wijdt (Rom. 12:1), dan ervaar je deze beschermende kracht van Gods genade. Maar als je als discipel van de Heere 'moe' wordt en geen getuigenis voor de Heere meer aflegt, dan is het zout bij jou krachteloos geworden.

Nog twee verzen over 'het zout':

- 'U bent het zout van de aarde' (Matth. 5:13). Als je in je aardse relaties (gezin, school, universiteit, werk, woonomgeving) op een geloofwaardige manier als Christen leeft, kan dat ook een positief (duurzaam) effect op je omgeving hebben.
- 'Laat uw woord altijd aangenaam zijn, met zout smakelijk gemaakt' (Kol. 4:6). In je gesprekken mogen deze twee elementen niet ontbreken: barmhartigheid en zout. Barmhartigheid opent het hart, zout bereikt het geweten.

Opdracht

- Je moet opnieuw twee invuloefeningen maken. We zullen je daarbij een beetje helpen: de tweede gebeurtenis in het hoofdstuk past theoretisch gesproken in twee oefeningen, maar hier is de macht van satan toch overheersend aanwezig.
- Twee keer heeft de Heere Jezus al gesproken over Zijn lijden en Zijn dood (8:31; 9:30-32). Zoek de reactie van de discipelen hierop!

Verdenking

(Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...)

'En Hij kwam in Kapernaüm en toen Hij thuisgekomen was, vroeg Hij hun: Waarover had u het met elkaar onderweg? Maar zij zwegen, want zij hadden onderweg een woordenwisseling met elkaar gehad over wie de belangrijkste was' (vs. 33-34).

'(...) en toen Hij thuisgekomen was, vroeg Hij hun' – Er zijn momenten in het leven van elke discipel waarop de Heere met ons alleen is en ons iets te zeggen heeft. Deze momenten zijn belangrijk voor je geestelijke groei – ook als ze voor jou misschien in eerste instantie pijnlijk zijn.

'Waarover had u het met elkaar onderweg?' – De Heere kent ons hart en ons hele leven. Daarom legt Hij vaak de vinger op de zere plek. (Zie Psalm 139:1b-4)

'(...) want zij hadden onderweg een woordenwisseling met elkaar gehad over wie de belangrijkste was' – Dat was werkelijk beschamend! De Heere spreekt over Zijn dood en de discipelen discussiëren over de vraag wie de belangrijkste is. Maar pas op! Waarmee zijn wij dan vaak bezig? Heb je jezelf er al eens op betrappt dat je – misschien in een kerkdienst of samenkomst waar over het lijden van de Heere gesproken werd – je bezighield met de vraag wie de coolste smartphone heeft? Of de meest hippe kleding? Of ... ?

'Maar zij zwegen (...) – Wanneer de Heere een appel doet op je geweten, is het beter te zwijgen dan beginnen jezelf te rechtvaardigen. En zodra je weer kunt spreken, leg dan een eenvoudige bekentenis af: 'Ja, Heere, U hebt gelijk. Dank U dat U mij dat duidelijk hebt gemaakt'.

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 7

Vragen over de tekst

1. De Farizeeërs hadden er kritiek op, dat de discipelen aten zonder eerst hun handen volgens het Joodse gebruik gewassen te hebben.
2. Hij noemt de Farizeeërs 'huichelaars'. Het citaat uit Jesaja maakt duidelijk, dat zij slechts een uiterlijke vroomheid aan de dag legden.
3. De opsomming begint met 'boze gedachten'. Iedere zonde begint in de gedachten.

Opdrachten

Lijst 1: De Heere ontmoet de demonen.

- Een mens met een onreine geest in de synagoge (1:23-28)
- De Heere Jezus dreef veel demonen uit en liet hen niet toe te spreken (1:34)
- De demonen weten wie de Heere Jezus is (3:11-12)
- De Heere bevrijdt de Gadarener (5:1-20)
- De Heere bevrijdt de bezeten dochter van de Syro-Fenicische vrouw (7:24-30)

Lijst 2: De Heere geneest.

- Schoonmoeder van Petrus (1:29-31)
- Hij genas er velen die aan verschillende ziekten leden (1:34)
- De genezing van de melaatse (1:40-45)
- De genezing van de verlamde (2:1-12)

- De man met de verschrompelde hand (3:1-6)
- De genezing van de bloedvloeiende vrouw (5:25-34)
- De Heere geneest zieken in Gennesaret (6:53-56)
- De Heere geneest een dove (7:31-37)

Lijst 3: De Farizeeën bekritisieren de Heere bij elke gelegenheid.

- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere zonden vergeeft (2:6-7)
- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere met tollenaars en zondaren eet (2:16)
- De Farizeeërs stellen de vraag, waarom de discipelen van de Heere niet vasten (2:18)
- De Farizeeërs hebben er kritiek op dat de discipelen op de sabbat aren plukken (2:24)
- De Farizeeërs zoeken een aanklacht tijdens de genezing op de sabbat (3:1-6)
- De Farizeeërs zeggen, dat de Heere bezeten is (3:22)
- Discussie met de Farizeeërs over de verontreiniging (7:1-13)

Lijst 5: Gelijkenissen van de Heere

- De gelijkenis van de zaaier (4:1-9)
- De gelijkenis van het zaad (4:26-29)
- De gelijkenis van het mosterdzaad (4:30-32)
- De gelijkenis over het verontreinigen (7:14-23)

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 9.

gehoorzaamheid

Het is zaterdagavond. Lea zit op haar kamer en wil nog snel vóór het avondeten het spannende boek uitlezen. Het zijn nog maar tien bladzijdes; dat moet wel lukken.

Dan hoort zij haar moeder zeggen:

'Lea, we kunnen zo eten, wil jij nu de tafel dekken?

Hoe moet ze nu reageren?

Reactie 1

'O nee! Dat zal toch zeker niet. Ik wil die tien bladzijdes nog lezen. Ik doe net alsof ik helemaal niets gehoord heb'. Zonder antwoord te geven, leest Lea verder.

Reactie 2

Woedend staat Lea op en gaat naar de keuken. 'Altijd moet ik de tafel dekken, mama! En hoe zit het met Simon? Die hoeft nooit te helpen!'

Reactie 3

'Ik had heel graag het boek nu uitgelezen. Maar dat kan ik immers ook nog na het avondeten doen. Mama heeft vandaag al zoveel gedaan, dus ik wil dat graag voor haar doen.'

Je hebt vast en zeker weleens soortgelijke situaties meegemaakt. Hoe heb je gereageerd? Misschien nog weer anders: je hebt de opdracht van je ouders wel uitgevoerd, maar innerlijk heb je je over hen opgewonden. Maar wat zouden de Heere Jezus en je ouders zich verheugen, als jij graag gehoorzaam bent – vooral wanneer hun aanwijzingen met jouw ideeën en wensen botsen.

De Heere Jezus is ook in dit opzicht ons volmaakte Voorbeeld. Hij was in Zijn leven altijd gehoorzaam. En het was geen gehoorzaamheid onder dwang, maar uit liefde tot Zijn Vader. Daarvan kunnen wij leren!

'Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Hem
Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbreng'
Johannes 4:34

De smartphone – en verkeersovertredingen

Gisteren flitste het weer eens – toen ik met de auto onderweg was door Duitsland. Kost toch maar 20 euro. Echt waar?

In Duitsland ben je in vergelijking met andere landen goedkoper onderweg als je geflitst wordt. Wie wel eens gekken heeft wat ze daar in ons eigen land of Zwitserland voor vragen, wordt dankbaar. Dankbaar? Echt? Dat is toch wel de verkeerde houding ...

Christenen en de overheid

De apostel Paulus schrijft: 'Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn (...) zodat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling van God ingaat, en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen' (Rom. 13:1-2).

Sommige mensen menen dat dit niets met autorijden te maken heeft. Maar dat is een vergissing. Want de verkeerswet is een wet die niet voor niets door de overheid bewaakt wordt. Wie zich dus verzet tegen deze regels, stelt zich

tegenover God. Dat zegt God zelf door middel van Paulus. Of jij je daar nu bewust van bent of niet ... Het gaat niet om een 'kleinigheid' die velen begaan en die dus niet zo erg is.

Ik wil er geen meer!

Enige tijd geleden zei eens een oude gelovige die zijn Heere veel gediend heeft: 'Ook ik heb boetes gekregen. Maar ik wil er geen meer!' Deze gezindheid heeft veel indruk op me gemaakt. Deze broeder bedoelde niet dat hij hopelijk vroeg genoeg ziet dat er geflitst wordt. Hij wilde zich zo gedragen, dat hij elke flitser zonder problemen voorbijrijdt. Dat mag voor ons allemaal een voorbeeld zijn.

Het geweten

Paulus heeft over dit thema nog meer te zeggen: 'Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen omwille van de straf, maar ook omwille van het geweten' (Rom. 13:5). Wie remt, omdat hij een flitser ziet, bewijst dat dit vers nog niet tot zijn geweten gesproken heeft. Omwille van de straf is het beter netjes te rijden dan door te snel rijden te zondigen. Maar God verwacht van ons dat wij een gevoelig geweten hebben wat het kwaad betreft. Hij wil dat wij netjes rijden, omdat het een regel van de overheid is. Hij wil dat wij van

harte gehoorzaam zijn en elke zonde vermijden.

Niemand zal kunnen beweren dat hij nog nooit te snel gereden heeft. Soms ben je in een gesprek verdiept en heb je een verkeersbord niet gezien. Dat kan helaas iedereen overkomen. Maar wie nonchalant is en altijd bijvoorbeeld 20 km per uur sneller rijdt dan toegestaan is, maakt zich voor God en de overheid schuldig. Je krijgt weliswaar geen punten op je rijbewijs, maar onze heilige God ziet het wel. Dat mogen we nooit vergeten.

Handsfree of vasthouden?

Handsfree is een treffende term. Sinds er mobieltjes en smartphones zijn, loop je het risico met deze apparaten in je hand te zitten terwijl je achter het stuur

zit. We weten allemaal dat het verboden is als je dit niet handsfree doet. Maar je niet houden aan de voorschrift is slechts één kant.

De andere kant is de achtergrond van deze wet: iedereen weet dat als we met onze aandacht bij dit apparaat zijn, we minder op het verkeer letten. En juist daardoor komen er ongelukken. Bijna 50% van de bestuurders gebruikt een smartphone achter het stuur, hoewel het verboden is. De greep naar het apparaat verdubbelt de kans op een ongeluk. Het lezen en schrijven van berichten zelfs tot 12 keer zo veel, zegt Wolfgang Fastenmeier, professor voor verkeerspsychologie aan de universiteit van Berlijn. Willen we ons daar echt langdurig aan blootstellen?

Het geloof kan gelasterd worden

Hoe zit het als ik als Christen een ongeluk met persoonlijke schade veroorzaak omdat ik een smartphone gebruik heb? In bijzonder ernstige gevallen ben ik er verantwoordelijk voor dat er een mens sterft. Bovendien heeft hij dan geen mogelijkheid meer om zijn leven met God op orde te brengen. En als bekend wordt dat ik Christen ben, wordt ook nog eens het Christelijk geloof gelasterd (zie 2 Kor. 6:3; 1 Tim. 6:1; Tit. 2:5). Dat zou tragisch zijn!

Laten we hier alsjeblieft aan denken als we de volgende keer achter het stuur naar dit apparaat willen grijpen. Niet alleen vanwege de boete of eventuele punten op ons rijbewijs – daarom ook – maar omwille van onze God en ons geweten. We willen Hem ook door ons gedrag in het verkeer eren.

Manuel Seibel

Johannes

'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.'

Johannes 1:14

Het evangelie van Johannes (wiens naam betekent 'Jahweh is genadig') is uniek in zijn verheven heerlijkheid. Hier wordt de Heere Jezus Zelf voorgesteld als de Schepper, de eniggeboren Zoon van God, gezonden door de Vader om ten volle Diens heerlijkheid te openbaren. Dit is veel meer dan gezag, dienst of genade – het is het licht en de liefde van de eeuwige God. Hij is hier het Voorwerp van onze bewonderende aanbidding.

Dit evangelie is dan ook niet synoptisch (dat wil zeggen: een algemeen overzicht biedend verslag van het leven en de werken van de Heere Jezus op aarde) zoals de andere drie evangeliën. Het vestigt veeleer speciaal de aandacht op Zijn Persoon en op Zijn woorden, zoals zelfs door Zijn vijanden getuigd werd: 'Nooit heeft een mens zo gesproken als deze Mens' (7:46).

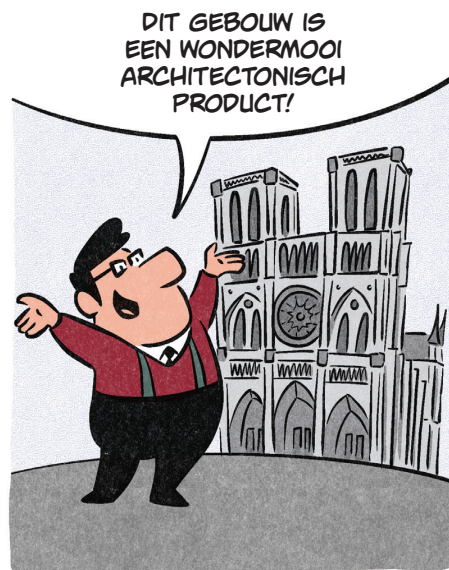
De wonderen en gelijkenissen die hierin staan, getuigen ook bijzonder

duidelijk van Zijn persoonlijke Goddelijke heerlijkheid. Hier vinden we de woorden: 'Vóór Abraham geboren was, ben Ik' (8:58). En ook de zeven 'Ik ben's' uit het Johannesevangelie zijn welbekend.

De ingehouden, indrukwekkende waardigheid van het verslag van Zijn kruisiging trekt ook direct onze aandacht. Hierin zien we namelijk het brandofferkarakter van Zijn bediening. Het verbranden spreekt hierbij van alles wat als een aangename geur opstijgt tot God; het offer is hoofdzakelijk bestemd tot heerlijkheid van God. (Zie Leviticus 1:9b)

De heerlijke eenvoud van het boek geeft het een wonderbaarlijke aantrekkingskracht voor zelfs de meest onwetenden, terwijl zijn meer verborgen diepten van betekenis de oprechte bewondering gewekt hebben van de meest geleerde wetenschappers.

Leslie M. Grant

© www.volgMij.nl

Een object huisje maken.

Een object huisje maak je door een object te kiezen en dat in te vullen alsof het een huisje is. Daarna kan je de omgeving invullen en afwerken met een mooie Bijbeltekst.

William Tyndale –

De Brit William Tyndale (1484-1536) is niet erg bekend, maar hij presteerde iets belangrijks: hij vertaalde de Bijbel (grotendeels) in de Engelse taal. Het was de eerste vertaling in het Engels die de Hebreeuwse en Griekse grondtekst nauwkeurig weergaf en die door boekdrukkers werd veelelvoudigd. Tyndale's grondige werk beïnvloedde wezenlijk de bekende King Jamesvertaling – de wereldverspreidste Bijbelvertaling over heel de wereld.

William Tyndale werd rond het jaar 1484 in het graafschap Gloucestershire in het zuidwesten van Engeland geboren. Over zijn kindertijd en jeugd is zo goed als niets bekend. Hij groeide blijkbaar in een heel gewoon gezin op, waar hij een strenge opvoeding en liefdevolle aandacht kreeg.

In die tijd lag er over Europa een donkere deken van onwetendheid en bijgeloof. Religie speelde een belangrijke rol in het alledaagse leven van de mensen – maar velen wisten zo goed als niets van dat wat de Bijbel leert. Dat lag vooral aan het feit dat de Bijbel bijna uitsluitend in het Latijn te krijgen was. Ook de kerkdiensten werden in deze taal van de geleerden gehouden.

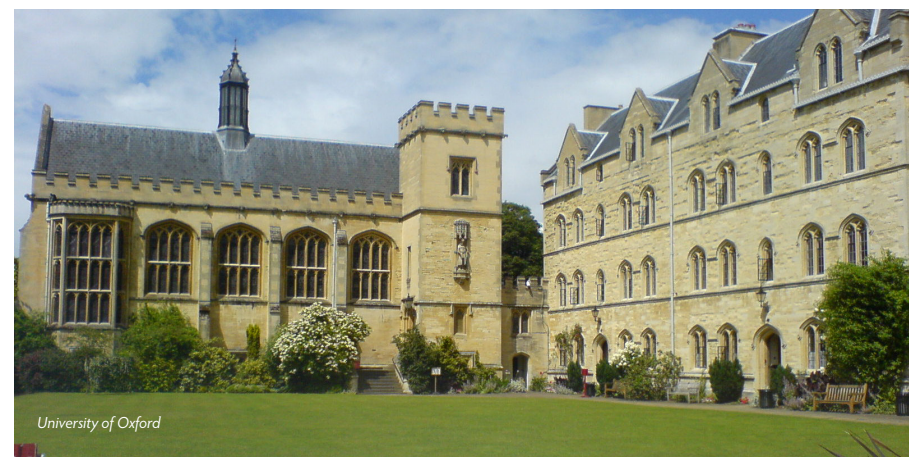
Student en huisonderwijzer

Na zijn schooltijd studeerde Tyndale aan de universiteiten in Oxford en Cambridge. Hij behaalde in eerste instantie de titel Master of Arts en studeerde aansluitend theologie. Tyndale

was een begaafd spreker. In de loop van de tijd leerde hij zeven talen, die hij bijna als een moedertaal moet hebben beheerst: Frans, Grieks, Hebreeuws, Duits, Italiaans, Latijn en Spaans. Tyndale werd tot katholiek priester gewijd en werkte vanaf 1521 als huisonderwijzer bij de katholieke John Walsh in het graafschap Gloucestershire.

Waarschijnlijk bekeerde Tyndale zich toen hij student was. In ieder geval onderzocht hij, al toen hij huisonderwijzer was, intensief het Griekse Nieuwe Testament en predikte de vrije genade van God. Zijn preken leverden groeiende weerstand op van de monniken en priesters. Ook in het huis van de familie Walsh werd hij in toenemende mate met argwaan bekeken.

Op een mooie herfstdag zag William Tyndale hoe een straatarme boerenknecht moeizaam een akker ploegde. Hoe moet deze eenvoudige man ooit tot erkenning van de waarheid komen als hij het Woord Gods niet in zijn moe-

University of Oxford

dertaal kan lezen? Wat heeft hij aan de Latijnse vertaling van de Bijbel of de Griekse vertaling? In Tyndale's hart ontstak een verlangen dat niet meer zou worden gestild: de Bijbel moest in de Engelse taal onder het volk worden gebracht!

Vaak kwamen er geleerde mensen bij de familie Walsh dineren. Tyndale was het gewoon om met hen te praten over wat hij in de Bijbel had ontdekt. Maar Gods Woord maakte op veel bezoekers geen indruk. Een van hen had zelfs de brutaliteit om te zeggen: 'We zouden zonder Gods wet beter af zijn dan zonder die van de paus'. Daarop sprak Tyndale de gewichtige en voor die tijd zeer moedige woorden: 'Ik trotseer de paus en al zijn wetten ... als God mij nog enkele jaren geeft om te leven, zal ik ervoor zorgen dat de knecht achter de ploeg meer van de Bijbel begrijpt dan u!'

Het hoeft nauwelijks te worden gezegd dat het voor Tyndale in deze omgeving steeds moeilijker en gevaarlijker werd. De tijd was voor hem gekomen om een andere verblijfplaats te zoeken.

Bijbelvertaling in de moedertaal

In 1523 ging Tyndale naar Londen. Hij wilde bisschop Cuthbert Tunstall, die heel veel aanzien had, toestemming vragen om de Bijbel in het Engels te mogen vertalen. Daarvoor zocht Tyndale een aanstelling bij de bisschop. Maar die wees dat af. Waarom zouden de mensen eigenlijk niet de Bijbel in hun moedertaal mogen lezen? Om de

volgende schrikbarende reden: als de eenvoudige mensen de Bijbel zouden kunnen lezen, zouden ze de Schrift tot hun verderf verdraaien. Ze zouden zeker de woorden van de Heere: 'Als dan uw rechteroog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg' (Matth. 5:29) letterlijk opvatten en in korte tijd zou een hele natie blind zijn. – Zo werd er beargumenteerd!

Al in 1408 had de aartsbisschop van Canterbury bepaald: 'Wij verordenen daarom en bepalen dat niemand vanaf nu uit eigen beweging welke tekst dan ook uit de Heilige Schrift in het Engels of in welke andere taal dan ook vertalen (...) en niemand zo'n boek lezen mag (...) hetzij in gedeelten of volledig'. Ook andere kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders hadden iets dergelijks geformuleerd. En deze verboden namen heel serieus. Zo werden er in de dagen van Tyndale zeven arme mensen terechtgesteld, omdat ze in hun huis de kinderen het 'Onze Vader' en andere Bijbelse teksten in de Engelse moedertaal hadden aangeleerd.

Van Londen naar Luther

Tyndale bleef ongeveer een jaar in Londen, bestudeerde het Woord van God, vertaalde en preekte. In die tijd kreeg hij geschriften van de reformator Maarten Luther in handen. Hij merkte dat zijn opvattingen sterk met die van Luther overeenkwamen.

Deze man moest hij bezoeken! Hij kon in Londen toch al niet de Bijbel zonder

gevaar vertalen. En zelfs als het hem zou lukken de vertaling te voltooien – wie zou in Engeland de bijbels drukken? Dus vertrok Tyndale in het geheim naar Duitsland en reisde (waarschijnlijk via Hamburg) naar Wittenberg. Op dat moment was het Nieuwe Testament, dat Luther op de Wartburg in het Duits had vertaald, al verschenen en Luther werkte weer op de universiteit in Wittenberg. Tyndale kon hem daar ontmoeten en met Luther van gedachten wisselen. Wat de mannen met elkaar bespraken, is helaas niet overgeleverd.

Tyndale had baat bij Luthers vertaling en liet de verkregen kennis in zijn vertaling opnemen. In Wittenberg kon Tyndale zijn werk aan het Nieuwe Testament bijna voltooien. Maar hij volbracht het niet en zocht daar ook geen drukkerij. Waarschijnlijk omdat hij het Nieuwe Testament in een stad wilde laten drukken die dicht bij Engeland lag en over meer handelswegen beschikte. Bovendien moest zijn vertaalwerk een zekere onafhankelijkheid behouden en niet te nauw aan de naam Luther worden gekoppeld.

Druk van het Nieuwe Testament

Eerst ging Tyndale naar Hamburg. Hij ging daarna echter op weg naar Keulen, waar bijzonder veel zakenmensen zich ophielden, om daar het Nieuwe Testament te laten drukken. Men was al met de druk begonnen toen een verbitterde tegenstander van de reformatie, Johannes Cochläus, van dit project hoorde. Snel lichtte hij de senator van

Keulen hierover in, die er niet enthousiast over was dat er een Bijbel in zijn stad zou worden gedrukt en zelfs strafmaatregelen voorbereidde. Op het nippertje konden Tyndale en zijn medewerker met enkele gedrukte vellen in de bagage naar Worms ontkomen. Daar werd in 1526 een hele handige en eenvoudige uitgave gedrukt. Verstopt in rollen stof kon het Nieuwe Testament naar Engeland worden gesmokkeld, waar het vanwege een gunstige prijs snel kon worden verspreid.

Het was niet de eerste Bijbelvertaling in de Engelse taal. Wycliff had al in de 14e eeuw de Bijbel in het Engels vertaald¹. Maar omdat deze Bijbel nog met de hand moest worden overgeschreven, waren er maar weinig exemplaren in omloop.

Naarmate het resultaat van het werk van Tyndale vorderde, namen ook de gevaren toe. In het volgende nummer zullen we, ondanks de tegenstand die hij telkens te verduren kreeg, de vastberadenheid van Tyndale zien. De vastberadenheid van een man met een roeping van God. Maar ook de acceptatie van de omstandigheden zoals gegeven door die God.

Vertaling van Johannes 3:16 volgens Tyndale: For God so loveth the worlde yt he hath given his only sonne that none that beleve in him shuld perissh: but shuld have everlastinge lyfe.

Wordt vervolgd in het volgende nummer.
Gerrid Setzer

Geloofshelden

Tien spannende verhalen uit de tijd van de reformatie

Dit nieuw verschenen boek beschrijft de levensweg van mannen en vrouwen tijdens de reformatie. Denk aan *John Wycliff* en *Jan Hus*, die voor de reformatoren de weg bereid hebben. Dan volgen *Maarten Luther*, *William Tyndale*, *Guillaume Farel* en *Filippus Melanchthon*, die de reformatie sterk beïnvloed hebben. Ten slotte ontmoeten we ook mannen en vrouwen die moesten lijden om wat er tijdens de reformatie weer ontdekt werd: *William Bradfort*, *Blanche Gamond*, *Jean Martheilhe* en *Marie Durand*.

De levensbeschrijvingen voeren de lezer naar Duitsland, Engeland, Tsjechië, Frankrijk en Zwitserland, maar ook naar Noord-Amerika. Enkele personen kennen we goed, van anderen kennen we misschien alleen maar de naam. Zij hebben allemaal geloof en moed getoond.

De tien verhalen worden spannend verteld en maken de lezer opnieuw bewust van wat God in het leven van mensen kan bewerken. Ze zijn bovendien gemakkelijk te lezen. Illustraties en afbeeldingen van originele documenten vrolijken de tekst op.

Het kleine boekje is geschikt om voor te lezen of om zelf te lezen. Het is voor jong en oud, voor boekenwormen en mensen die niet graag lezen. Het doel van het boek is, zoals het in het voorwoord staat: 'Ook met jou wil God een levensgeschiedenis schrijven, als jij toestaat dat Hij Zijn unieke plan met jou uitvoert'.

Frank Warias

Auteurs:

B. Kettschau, G. Setzer

Pagina's:

160

Uitgeverij:

Uit het Woord der Waarheid

Artikelcode:

0363

Prijs:

€12,95

Arnichauds geheim (deel 4)

108 pagina's
Schrijver: Bettina Kettschau
Prijs: €9,95
EAN: 978 90 5907 5849

In de komende nummers van *Volg Mij!* zul je deze nieuwe reeks telkens terugvinden. Het is een samenvatting van het boek 'Arnichauds geheim', dat bij de uitgever van 'Volg Mij!' te krijgen is. Dit verhaal uit de 17e eeuw gaat over de Waldenzen en hun nazaten: mensen die tot een levend geloof kwamen te midden van overheersing en vervolging door de machthebbers van hun tijd. Ze bevonden zich vooral in de Alpendalen in het zuidoosten van Frankrijk en het noordwesten van Italië.

Arnichaud zweeg een ogenblik en keek uit het raam. 'In het begin was Waldus in ieder geval in gesprek met de Katholieke Kerk en probeerde officiële toestemming voor zijn werk als prediker te krijgen,' vervolgde hij. 'In eerste instantie werd zijn wens helemaal niet serieus genomen.'

'Ik begrijp niet waarom er zo'n vijandschap tussen de kerk en de Waldenzen moest ontstaan,' merkte de graaf op.

'De ergernis zat in de bindende levensstijl van de Waldenzen, die van hun bezit afstand deden en hun leven helemaal aan het Evangelie en de zending wijdden. Hoe meer de Waldenzische beweging zich uitbreidde, hoe meer de katholieke priesters, bisschoppen

en kardinalen moesten vrezen dat men dit leven, ver van alle gemak, ook van hen zou gaan verwachten.'

De graaf lachte zacht. 'Wel, dat is zeker iedere keer weer een reden tot vijandschap geweest, als het om hun eigen portemonnee ging.'

'De fronten verhardden zich meer en meer. Uiteindelijk werden de Waldenzen uit de kerk gezet en als ketters gekenmerkt.'

'Dat alles is lang geleden. Maar hoe kwam het tot de huidige vervolging, waarvan u het slachtoffer bent geworden?'

'U kent de geschiedenis van de Hugenoten in Frankrijk? Net zo'n verdrietig hoofdstuk. Hendrik van Navarra, die ooit voor de Hugenoten had gevochten, zette na zijn kroning tot koning van Frankrijk in 1598 het zogenaamde Edict van Nantes door, dat aan de Hugenoten en alle andere gereformeerde kerken in Frankrijk de vrije uitoefening van het geloof toestond. Dit Edict werd vorig jaar door Lodewijk XIV opgeheven. De kerk riep op tot een nieuwe poging de ketters te 'bekeren'.

'Dankzij vrienden kregen we op tijd te horen dat de hertog van Savoye met een enorm leger in aantocht was, en wij besloten te vluchten. Helaas konden we niet alle vrienden overtuigen van de noodzaak om te vluchten. Nog steeds kwelt me de gedachte dat mijn plaats als hun prediker aan hun zijde zou moeten zijn geweest.' Arnichaud zweeg een moment. 'Ik wil u niet verzwijgen dat Victor Amadeüs een persoonlijke haat tegen mij koestert. Ooit hielden we van hetzelfde meisje, en dit meisje is vandaag mijn vrouw.'

Er lichtte een glimlach op in het hoekige gezicht van de graaf. 'Ik verheug me erop uw gezin een keer te leren kennen. Nu moet u me nog vertellen hoe de vlucht u is gelukt.'

Arnichaud vertelde.

'De grens is hier niet ver vandaan,' merkte de graaf bezorgd op. 'Mochten de achtervolgers u hier vinden, dan staat u onder mijn bescherming. Mijn kasteel is altijd een toevlucht voor u.' François bedankte hem ontroerd.

De duisternis viel al in toen de beide mannen eindelijk afscheid van elkaar namen. 'Als u 's avonds weer eens een uurtje tijd voor mij zou hebben, zou u mij een groot plezier doen,' zei de graaf op bescheiden toon.

Arnichaud maakte een dankbare buiging. 'Wij zouden het zeer op prijs stellen u ook bij ons welkom te mogen heten, mijn gezin en ik.'

'Dat zal me een genoegen zijn.'

Wordt vervolgd

De mammoetboom

Welzalig de man die niet wandelt in de raad van de goddelozen, die niet staat op de weg van de zondaars, die niet zit op de zetel van de spotters, maar die zijn vreugde vindt in de wet van de HEERE en Zijn wet dag en nacht overdenkt. Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, waarvan het blad niet afvalt; al wat hij doet, zal goed gelukken.

Psalm 1:1-3

Een geweldige mammoetboom in Californië was aan het verdrogen. Hij gold als een van de oudste bomen ter wereld. De bosbouwautoriteiten besloten dat al het mogelijke moest gebeuren om de boom te redden, maar zij konden niet besluiten wat dan het beste zou zijn. Men noemde goede zorg en bemesting, maar niet iets concreets.

Nu hadden al jarenlang de oppervlaktewortels van de boom blootgelegd, en talloze toeristen waren daaroverheen gelopen. Toen kwam een boswachter met het idee om tonnen aarde te halen en die over de ontblootte wortels te verdelen. Zijn ervaring had hem geleerd dat deze naaldbomen erg gevoelig zijn voor de 'aanvallen van de mensen'. De resultaten overtroffen iedere verwachting. De reus kreeg zijn oude kracht terug.

God, onze Schepper, heeft ook onze ziel en onze geest met een grote gevoeligheid uitgerust. Als we echter niet opletten, laat satan zijn helpers daarop 'rondstappen'. Er zijn immers mensen op deze wereld die God niet vrezen en voor niemand bang zijn. Als we met hen omgaan, is dat echt schadelijk, want 'slecht gezelschap bederft goede zeden' (1 Kor. 15:33).

Als de bronnen van onze morele gezondheid en van ons geestelijk leven in gevaar zijn, dan moeten we onze wortels in het Woord van God onderdompelen.